

28e jaargang
nr. 289
oktober 2005

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

HEI & WEI IS HET DORPSBLAD DOOR EN VOOR ALLE BLARICUMMERS EN IS EEN UITGAVE VAN DE STICHTING DORPSBLAD BLARICUM.

Van de redactie

'Hei & wei' is een oud dorpsblad. Voorafgegaan door de 'De Spuit' in 1967, door 'De Drost' en daarna 'Tussen hei en wei' in 1968, verscheen, toen de 'Stichting Dorpsblad voor Blaricum' opgericht was, de eerste 'hei & wei'. De initiatiefnemers, redacteuren en voorvechters van het eerste uur, vaak bekende dorpsgenoten, kunnen zich die pioniersjaren nog goed herinneren. Gewerkt werd er in een sfeer van enthousiasme en verbondenheid. 'Hei & wei' was 'voor het dorp, door het dorp.' Bij het doorlezen van de jaargangen voel je niet alleen grote betrokkenheid met de Blaricumse dorpsgemeenschap maar ook verantwoordelijkheid voor het dorp en zijn inwoners. Zorg voor wat er in het dorp leeft, wat er gebeurt. Het blad werd in hoge mate een karakteristiek, bindend element. Het werd zelf een stukje Blaricum. En dat is steeds zo gebleven. Tot op de dag van vandaag. Elke maand weer hebben in de afgelopen 37 jaar (!) de redacteuren, zoals onze ereburgers Aty Lindeman-Strengtholt en wijlen Jan Rigter Lambzn. – om twee markante namen te noemen zonder daarmee de vele anderen tekort te willen doen – als vrijwilligers ons dorpsblad gedragen, met buitengewone toewijding, liefde en volharding. De grote vraag, elke maand weer, naar de net uitgekomen 'hei & wei', met nu bijna 4.400 exemplaren per maand, is daar symbolisch voor. 'Hei & wei' is voortgekomen uit een sterke behoefte van onze gemeenschap naar berichten over het dorpsleven. Het eeuwenlang gesproken dorpswoord werd een geschreven dorpswoord. Al vroeg had het gemeentebestuur het grote belang van 'hei & wei' begrepen en leverde daarom jaarlijks steeds een financiële bijdrage, in ruil voor de plaatsing van de voor de bewoners zo belangrijke gemeentelijke mededelingen. Samen met de sponsorbijdragen en de inkomsten uit advertenties kon 'hei & wei' als veelgelezen gratis dorpsblad financieel gezond blijven. Nu wil de gemeente, in het kader van brede bezuinigingen die nodig zijn om de begroting 2006 sluitend te maken, haar jaarlijkse bijdrage aan 'hei & wei' beëindigen. Voor de gemeente een klein, maar voor 'hei & wei' een groot bedrag. In één keer stopzetten, zonder afbouwregeling. De gemeentelijke mededelingen zullen uit ons blad verdwijnen. Natuurlijk kan de redactie de zorg voor de gemeentelijke financiën onderschrijven. Maar ze betreurt de mogelijke gevolgen hiervan voor het dorp. Verlies aan communicatie. Voor 'hei & wei' zal het een financieel moeilijke tijd worden. Meer dan ooit zullen alle zeilen moeten worden bijgezet om ons dierbare dorpsblad te laten voortbestaan, waarbij wij ons gelukkig gesterkt mogen voelen door het warme hart dat vele Blaricumse boeren, burgers en buitenlui 'hei & wei' toedragen. Een dorpsblad waarvan je er in ons land niet veel vindt.

S.B.

Thea en Bud!

foto: Tjerk Visscher

INBRENG ROMMELMARKT 2006

Gaat u binnenkort uw zolder, kelder of rommelkast opruimen? Goed idee, want u kunt uw goederen weer inbrengen voor de Rommelmarkt 2006, die traditiegetrouw plaatsvindt op de Blaricumse markt op Koninginnedag. U kunt uw spullen brengen naar Rie Rigter, Eemnesserweg 4, Blaricum. **Groot meubilair, zitbanken, koelkasten, matrassen e.d. gelieve u niet te brengen.**

Kermis in Blaricum

foto: Satyamo Uyldert

DORPSCAFÉ 'D'OUWE TAK'

Motorbul

Aan de Eemnesserweg nr. B 13 staat een mooi café genaamd 'd'Ouwe Tak'. Het café bestaat al vanaf 1847 en dankt zijn naam aan één van de vorige bewoners, namelijk die van Jan Tak. Hij bezat in de jaren vijftig van de vorige eeuw dit café. Toen Anton van de Koot in 1961 eigenaar werd, heeft hij als eerbetoon aan de familie Tak de zaak deze mooie en passende naam gegeven. Anton was, voordat hij het café overnam, werkzaam bij de Kunstmatige Inseminatie. Omdat hij voor dit werk veel gebruik maakte van een motor, om zich makkelijk en snel te kunnen verplaatsen van boer naar boer, werd hij ook wel de 'Motorbul' genoemd. Anton en zijn vrouw Jopie hebben er keihard voor gewerkt om er een goedlopende horecagelegenheid van te maken. Dat is hun zeker gelukt. Na bijna 34 jaar vonden Jopie en Anton dat de tijd gekomen was om plaats te maken voor de nieuwe gene-

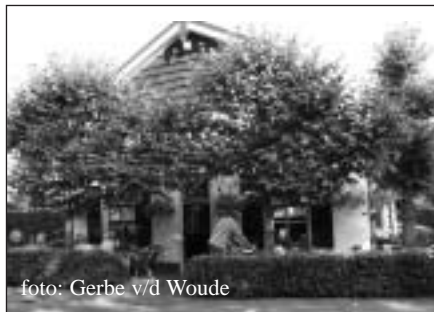

foto: Gerbe v/d Woude

ratie. De zaak werd in november 1994 overgenomen door zoon Hennie (31 januari 1959). Anton en Jopie verhuisden naar het Friese Lemmer en konden zich daar heerlijk wijden aan hun grote gezamenlijke passie: hun boot en het water.

Verenigingen

Hennie wilde net als zijn ouders dat het café de uitstraling behield van een gezellige 'huiskamer'. Hij wist dat omdat hij al verschillende jaren in de zaak had meegewerkt. De verenigingen die er hun thuis hadden, bleven er ook gewoon welkom. Dit waren o.a. de biljartvereniging 'Tot Ons Genoegen', die hier al vanaf het begin z'n thuisbasis had, de Blaricumse schietsportvereniging 'Ons Genoegen' die er zijn wekelijkse wedstrijden houdt, de 'B.O.O.K.', de Blaricumse Ontwikkelings- en Ontspanningskring, waarvan de leden er al vele jaren hun traditionele boerenmaaltijden gebruiken, en de volleybalende 'Blaricumse Oude Knarren', kortweg de BOK geheten, die er jaren kwamen, na hun wekelijkse inspanning om even een uurtje te ontspannen. "Ze zijn een poosje weggeweest", zegt Hennie, "maar ze komen weer terug."

Henk Krijnen

Sinds tien jaar is Henk Krijnen, van Bep van Piet Krijnen, de bedrijfsleider. Henk is een geboren en getogen Blaricummer, geboren op 14 mei 1951 op het Kerkpad 26. Zijn ouders woonden toen in bij de familie Ernst. Dat was heel gebruikelijk in die jaren. Ook toen waren er onvoldoende woningen voor 'starters'. Zijn vader begon aan de Eemnesserweg 7 in het

begin van de jaren zestig een ijsbar, die hij later uitbreidde tot een heuse snackbar met de slogan: "Voor het fijne ga je naar Krijnen". Henk heeft veel ervaring in deze bedrijfstak, hij heeft tien jaar gewerkt in het café 'de Tafelberg'. Daarna is hij ook

foto: SB

tien jaar werkzaam geweest in een discotheek in Hilversum. Henk: "Het publiek is verjongd. Daardoor zijn er andere dingen naar de achtergrond gegaan zoals bijvoorbeeld het klaverjassen." "Op de vrijdagavond is het nu ook gezellig druk, het is hier dan net een opvangcentrum, in de goede zin van het woord," zeggen Henk en Hennie in koor. De voetbalwedstrijden die live worden uitgezonden, op welke dag dan ook, zijn bij hen te zien op een groot scherm.

Een café waar je ook kunt eten

Vanaf 2002 kun je er ook eten op de donderdag, vrijdag, zaterdag en zondag. Vanaf 17.00 uur tot 21.30 uur. Met mooi weer kan dat op het terras aan de voorkant, of op het gezellige knusse terras aan de zijkant. Het is goed betaalbaar en ruim voldoende. In de aankomende wintermaanden wordt er oud-Hollandse kost geserveerd vanaf € 8,50. Zowel Hennie als Henk benadrukken dat zij geen eetcafé zijn, maar een dorpscafé waar je kunt eten.

Kermis

Al vele jaren is het tijdens de kermis een gezellige drukte in en rond 'd'Ouwe Tak'. Dit jaar waren ze voor het eerst open op de zondag en hadden ze 'De Deurzakkers' als artiesten uitgenodigd. Het was een geweldig succes en zeker voor herhaling vatbaar.

Motto

Als ik Henk en Hennie vraag wat hun motto is, zegt Henk resoluut: "Mondje dicht is onze reclame, en natuurlijk iedereen in zijn waarde laten. Want Blaricum heeft een zeer gemêleerde bevolking en een afspiegeling daarvan vind je terug in 'd'Ouwe Tak'. Wij van hei & wei wensen Henk en Hennie en al hun medewerkers nog heel veel goede jaren toe in dat mooie dorpscafé 'd'Ouwe Tak'.

Frans Ruijter

Kermis

foto: G. v.d. Woude

DISCUSSIE BLARICUM

(De eerste reactie, gericht aan Adrie van Zon, op diens artikel 'Blaricum' uit de 'hei & wei' van juni jl.)

Het gebeurt niet vaak, maar nu heb ik met belangstelling een artikel in 'hei & wei' gelezen. Inderdaad, jouw voorpagina-artikel over de tegenstellingen in Blaricum. Wat mij opvalt is de verdeling van bewoners van het dorp. Met nadruk op het dorp. Alles in het artikel is heel duidelijk gericht op het oude dorp. En dat zal de Bijvanckers niet lekker zitten. Immers het oude dorp voert een soort gedoogbeleid ten opzichte van de Bijvanck. Men ziet dit deel van de gemeente alleen als nuttig voor de 'headcount'. Zonder de Bijvanck kan Blaricum niet zelfstandig zijn. Maar men moet er eigenlijk niets van hebben. Daarbij speelt natuurlijk ook de ligging mee. De Bijvanck is geografisch gezien immers meer van Huizen dan van Blaricum. Het gevolg is dat vele Bijvanckers zich ook geen echte Blaricummers voelen. Naar buitenstaanders toe wel, maar 'intern' niet. Daar komt nog bij dat Huizen niets liever wil dan het Blaricumse deel van De Bijvanck annexeren.... We kunnen de bevolkingsindeling dus eigenlijk uitbreiden met de groep Bijvanckers. Hoe en waar gaan we die inpassen in 'het dorp'? Let wel, ik heb geen antwoord, ik kom alleen met een vraag, met een extra discussiepunt.... Om een discussie te starten is een platform nodig. En wat is in deze tijden nu een beter en sneller platform dan het internet? Mijn suggestie is: zet voor deze discussie(s) een internetforum op! Ik heb geen idee hoe, maar er zijn al vele fora. De beheerders zullen je vast wel willen adviseren. Ik wens je veel succes met je initiatief en hoop dat je mijn opmerkingen als opbouwende kritiek ziet. Ik heb 'ergens' een mooie uitspraak gelezen: "zonder wrijving geen glans". Perfect!

Elmer Vermunt,
een Bijvancker en Blaricummer

IN MEMORIAM DAAN STERENBORG

Op zondag 7 augustus, overleed Daan Sterenberg op 79-jarige leeftijd in Ziekenhuis Hilversum. Hij was oud-wethouder van de gemeente Blaricum.

Daan werd op 28 september 1925 geboren in Wildervank, verbleef als oorlogsvrijwilliger van 1945 tot 1948 in Indonesië en ging na zijn terugkeer werken bij Philips in Huizen, laatstelijk als personeelschef. In 1954 trouwde hij met Annie Rijsberman. In 1971 verhuisden Annie en Daan van Hilversum naar Blaricum, Rigerskamp en in 1979 naar de 'boerderij' aan de Rongen. In de grote schuur en in zijn tuin was hij in zijn element. Daan hield van dieren, had jarenlang een paard, kalveren, kippen, konijnen, geiten en schapen en zelfs een weiland van Jaap van Kee (de Graaf) aan de Meentweg in Eemnes. De schuur stond ook ter beschik-

Vervolg op pagina 2

HOOFDSPONSORS EN SPONSORS

ALPHAG BV
Blaricum

DEP
MAKELAARS

dn

eigenaar: de heer R. Ton

VOORMA EN WALCH
MAKELAARS IN HET GOOI

MOULIJN BOSSE
&
HUDDLESTON SLATER
NOTARISSEN

JSR

de Jong Strankinga Ronk

Wester en Van der Bijl
MAKELAARS VAN GOEDE HUIZE(N)

Torenlaan 12, Blaricum 035-5315300

Blaricum erfenis van goeters
Verkrijgbaar in de boekhandel.

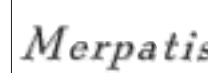
Rabobank

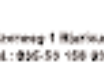
Blaricumse APOTHEEK

Van Gooische Huize
Makelaardij o.z.
Meentweg 27a
Tel. 035-5380848

Merpatis

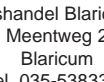
BON

Fa. Wed. B. Vos

Fred van Sprang
EDELSMID

Schoolstraat 4
1261 EV Blaricum
Tel. 035-5310820

Vishandel Blaricum
Meentweg 2
Blaricum
Tel. 035-5383337

WESTLAND KAAS
Net iets lekkerder!

IEDERE MAANDAGMIDDAG
BIJ DE MUZIKTENT

A2P

Rustgevend en excellent
beleggingsadvies
E-mail: a-2-p@hetnet.nl
Tel.: 06-14992102
www.a2p.nl

RUST WAT
CAFE - RESTAURANT

IEDERE DAG GEOPEND
VANAF 10.30 UUR

Schapendriift 79 1261 HP Blaricum
Tel: 035-538 32 86 Fax: 035-533 44 93
www.cafestaurantrustwat.nl

StreekZaambaden

Oud Bussummerweg 35
1272 PF Huizen
Telefoon (035) 694 24 17

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: G. v.d. Woude

foto: Tjerk Visscher

foto: Tjerk Visscher

UITSLAGEN VAN DE KERMISWEEK-WEDSTRIJDEN

Zaterdagochtend 20 augustus 2005

Ongezadeld ringsteken

- PONY'S
1. Iris Jongeling
 2. Jessica Arends
 3. Bianca Bunt

Bestgaande pony: Maaïke Wiggerts

- PAARDEN
1. Patricia Post
 2. Lonneke Schipper
 3. Marieke Rigter

Bestgaande paard: Saskia de Boer

Zaterdagmiddag 20 augustus 2005

Kermisvoetbaltoernooi

1. Oude dorp
2. Regiopolitie
3. TPG
4. LTV de Bijvanck
5. BLTC
6. Café d'Ouwe Tak
7. Veteranen B.V.V.'31
8. Bijvanck

-Schutterstroofe Jeffrey Halsema

-Fair-Play Cup Café d'Ouwe Tak

-Minst gepasseerde doelman: Dennis van Kraay

-TPG Bokaal John Hogebrug

Zondagmiddag 21 augustus 2005

Vossenjacht voor SOLEXEN:

Thema: Koningshuizen

Mooiste Solex-combinatie:

Nico de Jong en Miriam van Klooster

Pechprijs: Wil van Klooster

Winnende groep: N. Meyer

P. Signer

A. van Ommeren

M. Bol

F. van de Veen

Eindwinnaar Vossenjacht: F. van de Veen

Maandagochtend 22 augustus 2005

Keuring versierde fietsjes

ZELF VERSIERD:

1. Iris Faber (Wigwam in bolderkar)
2. Sven Groot (Ballonnenverkoop)
3. Anne Altena (Cow Girl)

MET HULP VERSIERD:

1. Emma Blom (Prinsessenboog)
2. Sterre en Dave Lanphen (Boerentractor)
3. Gio en Nino Steenbeek (Piratschip)

Keuring versierde aanspanningen

PONY'S

Bloemversiering/ Cor Vosbeker

1. Marjolijn Waarlé en Tessa en Sanne Post
2. Theo Makker en Joke Witte
3. Wies ter Weijden en Carina

Originaliteit/ BOV-beker

1. Jessie en Cindy Groenestein
2. Katelijne Buis en Myrthe Kaptein
3. Esli Hoonhorst en Ricky

Landbouwstijl

1. Gabriëlle Bon en Sophie Hilhorst
2. Nikita en Maaïke Wiggerts
3. Noortje Poppe en Dirk Hilhorst

Meest smaakvolle combinatie

Aty Lindemantrofee:

Marjolijn Waarlé en Tessa en Sanne Post

PAARDEN

Bloemversiering/ Rabobankbeker

1. Familie Hilhorst
2. Bud en Thea de Gooyer
3. Jan de Jong met Chantal en Hanna

Originaliteit/ Burg. de Winterbokaal

1. Maaïke van Gaalen en Jolanda Rokenbrand
2. Patricia Post en Ashley Groenestein
3. Bianca Dekker en Aske Blom

Landbouwstijl

1. Milka de Vries en Evelien Hop
2. Roland Vos en Michella de Graaf
3. Nico de Jong met Miriam en Margriet van 't Klooster

Meest smaakvolle combinatie/

Bob Aninkprijs: Familie Hilhorst

Maandagmiddag

Ringsteken aanspanningen

PONY'S

1. Maartje de Jong en Alenna van 't Hoenderdaal
2. Marjolijn Waarlé en Tessa en Sanne Post
3. Theo Makker en Joke Witte

Bestgaande pony: Stefani Noah en Stella Fauré

Ringsteken met transport/ bakfietsen

1. Bart en Annemieke Steenbeek
2. Albert Sandbrink en Milka de Vries
3. Michel van Klooster en Johan ter Weijden

Meest originele combinatie/ Klaas Vostrofee

'De Gemeenteraad'

Ringsteken aanspanningen

PAARDEN

1. Judy de Jong en Annemieke van Schaik
2. Mila Toes en Joan de Rooy
3. Jacqueline van Eijden en Willem de Gooyer

Bestgaande paard / Frans Elbersbokaal:

Bart Vos

Woensdagmiddag 24 augustus 2005

Touwtrekken

- Heren:
1. Gebr. van der Heiden
 2. Koot Electro
 3. De Onbekenden

- Dames:
1. Oude wijfjes
 2. Gebr. van der Heiden
 3. De Goddelijke Nichten

Handicaprace

1. Paul Raven Joan de Rooy: 108 pt
2. Aaron Horst Sophie Lanphen: 123 pt
3. Folkert Stuyver Fieke Vos: 128 pt

foto: SB

“WAAK OVER ONS CULTUREEL ERFGOED”

Reactie van de Stichting Karakteristiek Blaricum op het artikel 'Blaricum' van Adrie van Zon in de hei & wei van juni jl.

Dit artikel van Adrie van Zon in de hei & wei was perfect. Hij legde precies de vinger op de gevoelige plek met zijn schets over de verschillen die er zoal tussen de verschillende bevolkingsgroepen in Blaricum bestaan. Hij deelt de bevolking als volgt in: de autochtone Blaricommers (die behoeven geen verdere toelichting), de 'oude buitenlui' (zijn de families die hier al tientallen jaren wonen en die zich als echte Blaricommers voelen en zich daar ook naar gedragen) en als derde groep de 'nieuwkomers' die, zoals Adrie het stelt door de eerste twee groepen met enige argwaan en reserve worden bekeken omdat zij zich niet altijd als, zeg maar, 'Blaricommers' zouden gedragen. Adrie laat in deze indeling de 'meentbevolking' buiten beschouwing en ik denk dat hij dit doet omdat de discussie daar, in dit geval, niet over gaat. Maar 'meenters' zijn ook Blaricommers. Waarvan akte!

De Stichting Karakteristiek Blaricum wil zich graag mengen in de discussie omdat een gedeelte van de door Adrie gesignaleerde problematiek gaat over de bebouwingdichtheid in het oude dorp en ook omdat deze problematiek nogal direct in de interessesfeer van de stichting ligt. Met name over het invullen van de nog spaarzame open plekken in het (oude) dorp met nieuwbouw en het steeds verder verdichten en verstenen van het dorp met inbegrip van de omliggende villawijken. Maar nu terzake, wat willen de autochtonen?

Generaliserend zouden zij in het oude dorp zoveel mogelijk willen bijbouwen omdat ze vinden dat hun kinderen en overige familieleden in het dorp moeten kunnen blijven wonen. De 'oude buitenlui' daarin tegen willen "handhaving van de dorpskarakteristieke open (groene) ruimtes met een beperkte nieuwbouw" en... zo gaat Adrie verder "...dit omdat zij nu eenmaal gekozen hebben voor het behoud van een karakteristiek Blaricum, een werkelijk schitterend dorp dat zo mooi, gaaf en groen, maar ook helaas zo exclusief (en duur) is geworden in de loop der jaren." Dit laatste lijkt ons niet een argument van de 'oude buitenlui' maar dit terzijde.

Als Stichting Karakteristiek Blaricum richten en beperken wij ons wat de discussie betreft op bouwen of niet bouwen in het oude dorp. Wij vinden dat, willen wij de karakteristieken van het dorp behouden, er absoluut niet verder mag en moet worden gebouwd. De weinige open plekken die wij in het dorp nog hebben

foto: SB

bepalen mede het karakteristieke dorpsbeeld. Sinds de voorlaatste eeuwwisseling heeft er zich een onvoorstelbare gedaantewisseling van het dorp voorgedaan. In de dynamische ontwikkeling van het dorp is er een veelvoud (denk hierbij aan het tienvoudige of meer) bijgebouwd. Dat is te begrijpen en goeddeels te rechtvaardigen maar roept wel de vraag op: "Tot waar kun je hiermee doorgaan?" Vele erven en weites die vroeger het dorp zo sierden zijn al geofferd aan de bakstenen. We zijn dan ook van mening dat we de 'bouwwoedegrens' eigenlijk al gepasseerd zijn. Waar ligt het 'omslagpunt' van wat nog karakteristiek Blaricum is en wanneer dat niet meer zo is. Als je dat laatste constateert, ben je er op dat moment al aan voorbij geschoten. En dat gevaar bestaat wanneer je je realiseert hoe snel je aan een (huidig) dorpsbeeld/situatie went.

Als voorbeeld: als er vlak naast een karakteristiek gebouw of monument nieuwbouw komt, kan je dat jammer vinden. Echter na een jaar of wat ben je eraan gewend en zo schrijdt de gewenning en tolerantiegrens voort. Helaas gaat dit ook op voor minder fraaie bebouwing. Denk hierbij o.a. aan de foeilelijke overkapping van de benzinepompen van Vos. (De

foto: SB

Vossen zijn hier zelf geen debet aan, het was de welstandcommissie die vond dat hier iets 'vernieuwends' op moest!)

Blaricum is eigenlijk het enige Gooise dorp waar nog enigszins het karakteristieke is behouden. Het stratenplan is nog grotendeels zoals dat een eeuw geleden was. De kronkelige en stoeploze weggetjes, de onbestrade paden, de heggen, de fraaie boerderijen en de nog overgebleven open ruimtes zijn er nog. Moeten we dan niet bouwen voor kinderen, ouderen en sociaal zwakkeren? Het antwoord daarop is (helaas) nee en wel om een aantal redenen.

Ten eerste: je kunt niet doorgaan met bou-

wen als je Blaricum voor nu en later, in z'n huidige verschijning, wilt behouden. Het is inderdaad een keus maar net zo'n keus met de vraag of je de omliggende natuurgebieden gaat volbouwen omdat je vindt dat kinderen het recht hebben dicht bij hun ouders te wonen. Je kan de term 'vol' altijd oprekken.

Ten tweede: waar eenmaal stenen komen verdwijnen ze nooit meer. Vandaar dat de bebouwing de afgelopen 100 jaar zo enorm is toegenomen. Er kan natuurlijk nog volop gebouwd worden maar dan op plekken die minder kwetsbaar zijn en waar de bouwgrond acceptabele prijzen heeft. Het is volstrekt onzinnig om maar door te gaan met bouwen in een dorp dat al worstelt om z'n karakteristiek te behouden en waar ook nog eens de bouwgrond tot de duurste van het land behoort. Wil men dit toch, dan moet men de lucht in om meer woningen te bouwen op de dure grond.

Ten derde: ook de autochtone Blaricommers verkopen hun huis of boerderij tegen de hoogste prijs (ook hen is niets menselijks vreemd), maar dit houdt wel in dat daardoor hun kinderen zich de Blaricumse huizen niet meer kunnen permitteren. Het is natuurlijk onzin om te willen dat jouw kinderen in het dorp moeten kunnen wonen. Kinderen gaan sowieso wonen waar ze willen; waar hun baan hen brengt en waar zij het zich dat kunnen permitteren. Dit kan net zo goed Bussum zijn of Helmond of ergens in Brazilië.

Hoe zal Blaricum er over 50 jaar uitzien? Is het dan nog een fraai dorp of doet het slechts nog in de verte denken aan een origineel Goois dorp? Als wij er met elkaar voor kiezen om te bouwen moeten we vooral rustig doorgaan, dan valt het ene weite na het andere, wordt de bebouwing steeds dichter en worden de nieuwbouwwijken om ons heen steeds groter. Ook Hilversum was eens een mooi brinkdorp, net zo mooi of bijna net zo mooi als Blaricum.

Door ons vroegere gemeentebestuur is plechtig beloofd dat het 4e kwadrant bij de Stichtse brug nooit bebouwd zou worden. Slechts in enkele decennia erodeert

zo'n uitspraak van politieke bestuurders. Lost al die bebouwing wat op? Nee, want waar meer inwoners komen, komen steeds meer kinderen en steeds meer familieleden en dus meer huizen. Het wordt een eindeloze bouwspiraal. Is het sociaal? Waarom dan, is het behouden van iets fraais en kostbaars en wat ook nog eens cultuurgoed is sociaal? Om dezelfde redenen moeten we ook stoppen met de eindeloze verdichting en verstening van onze villawijken. Ook deze raken hun karakter kwijt. Vooral met de ontwikkeling van nieuwe bestemmingsplannen moeten we waken voor de verdergaande sinterklazery in bouwstippen. Naarmate de grond steeds duurder wordt, wordt de druk om van een tuintje een bouwperceel te mogen maken steeds groter. Begrijpelijk? Dat wel. Wenselijk? Absoluut niet.

Laten we trachten dit uitzonderlijk mooie plekje in het Gooi te behouden voor ons en ons nageslacht. Laten we hopen dat onze plaatselijke politici de moed kunnen opbrengen om nu eens niet een compromis in de zin van 'een beetje bouwen' te sluiten. 'Een beetje bouwen' vertraagt slechts het ongewenste eindresultaat. Laat er duidelijkheid komen: ophouden met knabbelen aan de ruimte en voor behoud van het dorp gaan. Dit zal uiteindelijk de investering blijken voor de toekomst. We hebben immers de plicht te waken over ons cultureel erfgoed. Voor de Stichting Karakteristiek Blaricum hoeft Blaricum absoluut geen museumdorp te worden maar dat heeft niet alleen te maken met het feit dat de stichting er mordicus tegen is om het dorp vol te plempen met woningen. Blaricommers let op uw zaak!

*Namens de Stichting
Karakteristiek Blaricum,
Carlo Andreoli*

“WE ZIJN VERANTWOORDELIJK VOOR ELKAAR”

“Ik vind het onduidelijk dat je gelukkig leeft terwijl je achteraf weet dat er in de gemeenschap dingen zijn waar je iets aan had moeten doen of waaraan een gebrek was.” We spreken met Jan Greven, de voorzitter van het nieuw opgerichte Gemeenschapsfonds Blaricum.

foto: SB

U kent Jan vast wel, als kerkenraadslid en van tijd tot tijd voorganger van de Protestantse Kerk. En natuurlijk van zijn sterke herdenkingstoespraak op 4 mei 2004 "Moedwillige blindheid, een diepgaande collectieve ontsparing" die in de 'hei & wei' stond van mei vorig jaar. Jan Greven studeerde godsdienstfilosofie aan de Vrije Universiteit, was negen jaar directeur van het IKON, werd toen hoofdredacteur van het dagblad Trouw en rondde zijn actieve loopbaan af als directeur landelijke dagbladen van PCM. Hij is nu ondermeer actief met het begin dit jaar opgerichte gemeenschapsfonds Blaricum, waarover hij ons enthousiast vertelt: "Dit fonds is gebaseerd op de zogenaamde 'community funds' waarmee het zo'n 50 tot 60 jaar geleden begon in de Verenigde Staten. Sindsdien hebben deze funds een enorme vlucht genomen. Er zijn er nu talloze, in de VS, Canada en Engeland, om maar een paar landen te noemen." Een jaar of vier geleden ontstonden ook in ons land de eerste funds, de gemeenschapsfondsen. Fondsen die bijdragen aan het gemeenschappelijke welzijn van de inwoners van een dorp of stad. Om dingen te kunnen doen waarvoor van de kant van de overheid geen geld beschikbaar is en zo een impuls te kunnen leveren aan de verbetering van het sociale, culturele en economische leven in een gemeente. "Het ene fund heeft natuurlijk meer geld dan het andere, maar ze hebben allemaal hetzelfde doel. En dat omvat, om een misverstand uit de wereld te helpen, toch iets anders dan de fantastische nabuurplicht, waar Blaricum trouwens vermaard om is. De burenhulp, het elkaar helpen in nood, zoals wanneer er een alleenstaande oudere ziek is en de buurman of -vrouw eten maakt, gezelschap houdt en de familie waarschuwt. Het gemeenschapsfonds wil, onbelemmerd door en onafhankelijk van elke politieke organisatie, vraagstukken binnen de gemeente oppakken en, indien nodig, bespreekbaar maken en meehelpen

oplossen. Daarnaast willen we de betrokkenheid van onze inwoners bij het dorp nog verder vergroten door projecten te ondersteunen die de kwaliteit van onze dorpsamenleving verhogen. Het is allemaal best ambitieus, maar we gaan ervoor." Aldus Jan.

"Het gaat om plaatselijke activiteiten en projecten. In Bijvanck en het oude dorp. Die kunnen heel divers zijn. Van cultureel tot maatschappelijk werk en gezondheidszorg. In de Verenigde Staten zorgde zo'n fonds voor de bouw van een zwembad. Een ander fonds regelde dat iemand haar tweede huis ter beschikking kon stellen aan plaatsgenoten die zich geen vakantie konden permitteren. Maar heel kleinschalig mag ook: restaureer die twee prachtige ANWB borden eens die in ons dorpscentrum staan. Creatief denken met het oog op je omgeving en de mensen die er wonen. Daar gaat het om."

"Daarom," zo vervolgt Jan, "streven we als Blaricums gemeenschapsfonds naar een doorlopend contact met de dorpsbewoners om te horen wat er leeft en wat zij graag zouden realiseren om het dorpsleven (nog) beter en plezieriger te maken, maar waarvan je vaak niet weet hoe dat aan te pakken. Nu is het best moeilijk om zoiets nieuws van de grond te krijgen, vooral in een besloten gemeenschap. Dat hebben wij hier aanvankelijk ook gemerkt. Maar dat is best begrijpelijk. Als dorpeling vraag je je natuurlijk eerst af: "Waar is dat fonds nou voor nodig, vroeger ging het toch ook goed? Doe ik soms wat verkeerd, dat er zoiets moet komen?" Maar dat er al internationaal zoveel van die fondsen bestaan zegt toch wat. Ook in ons land zijn er al veel van deze gemeenschapsfondsen actief, zoals in Leidschendam-Voorburg, Winterswijk, Nijmegen, Alkmaar en Den Bosch. Ook Texel, dat qua bevolkingsopbouw en -instelling op Blaricum lijkt, heeft trots zijn fonds, het Texelfonds. Laat Blaricum dit navolgen. We zijn in goed gezelschap." Voor informatie: www.gemeenschapsfondsenblaricum.nl, e-mail: info@gemeenschapsfondsenblaricum.nl.

Sybert Blijdenstein

foto: SB

RESTAURANT TAFELBERG

WEER OUDERWETS GEZELLIG

WINNAAR VAN DE GOOISE TERRASSENTEST!

Slechts de vier buitenmuren bleven overeind, het bovenwoonhuis werd verwijderd en het terras werd in ere hersteld. Na maanden verbouwing ontstond een uitspanning die 100 zitplaatsen heeft, 40 beneden en 60 boven. Nino de Boer (49), de nieuwe eigenaar, is trots op het resultaat.

foto: SB

Op 29 april 2005 was het zover. Na een grootse verbouwing (her)opende Tafelberg drink & eetgelegheid aan de Oude Naarderweg 2 te Blaricum zijn deuren. Nino de Boer had hoge verwachtingen, maar dat de toeloop zo enorm zou zijn was ongekend.

Hij moest meer personeel aannemen, wat lukte en in korte tijd liep alles als een trein. Het was natuurlijk bekend dat het hele Gooi snakte naar de terugkeer van een restaurant aan dat mooie stuk hei bij de Tafelberg, waar je weer gewoon kon zitten op het terras en waar je voor een

betaalbare prijs iets kon gebruiken. Daar heeft de in Bussum geboren Nino de Jong, ook eigenaar van de Jonge Haan in Hilversum, heel goed op ingespeeld. Nino: "Wij voeren een kaart die vrijblijvendheid uitstraalt. Daarvan is de bedoeling dat iemand zich vrij voelt om te doen en laten waar hij zin in heeft. Daarom kan er de hele dag gegeten worden. Er is een ochtend- en een lunchmenu, een middagkaart met borrelhapjes en tapas (de chefkok is van Spaanse afkomst) en een dinerkaart. Men kan iets kleins eten, heel uitgebreid, heel goedkoop of heel duur. Bovendien gaan we 's winters, ook op het terras bij verwarmingsplekken, stamppotten, hete chocolademelk en erwtensoep serveren en in het najaar wildschotels." Dit alles kan men gebruiken zowel binnenshuis, waar de schitterende inrichting doet denken aan een blokhuut met aan de hei gerelateerd getint meubilair, als op het terras, omgeven door prachtige kleurrijke borders en een romantische vijver.

Nino de Boer, die zijn hele leven in binnen- en buitenland in de horeca heeft gewerkt, is terecht trots op de renovatie van dit al heel oude pand. En dat het druk is – op een zonnige dag bezoeken zo'n 500 mensen het restaurant – en daardoor veel organisatie vergt, vindt hij alleen maar leuk. "Want," zegt hij, "dit werk is mijn lust en mijn leven. Ik zou niet anders willen."

Tafelberg drink & eetgelegheid is 7 dagen per week open van 9.00–24.00 uur. Keuken tot 23.00 uur. Reserveren wordt dringend aanbevolen. Tel 035-5383975. E-mail: info@tafelberg.nl, zie ook www.tafelberg.nl.

Conny Rector

